
Manasollasa

मानसोल्लास

Document Information

Text title : manasollAsa or abhilakShitArthachintAmaNi

File name : manasollasa.itx

Category : shiva, stotra

Location : doc_shiva

Author : Sureshvaracharya

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Translated by : -

Description-comments : A commentary (vArtika) on Shankara@s Dakshinamurti Stotra

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 29, 2021

sanskritdocuments.org

मानसोल्लास

॥ श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजान्तर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया भ्रित्तिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्भयं
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नमः १ ॥

बीजस्थान्तरिवाङ्कुरो जगदिदं प्राङ्निर्विकल्पं पुनः
मायाकल्पितदेशकालकलनावैश्विच्यचित्रीकृतम् ।
मायावीव विजृम्भयत्यपि मलायोगीव यःस्वेच्छया
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नमः २ ॥

यस्यैव स्फुरणं सदात्मकमसत्कल्पार्थगं भासते
साक्षात्तत्त्वमसीति वेदवयसा यो बोधयत्याश्रितान् ।
यत्साक्षात्करणाद्भवन्पुनरावृत्तिर्भवाम्भोनिधौ
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नमः ३ ॥

नानाच्छिद्रघटोदरस्थितमलादीपप्रभाभास्वरं
ज्ञानं यस्य तु यक्षुरादिकरणाद्वारा भ्रित्तिःस्पन्दते ।
जानामीति तमेव भान्तमनुभात्येतत्समस्तं जगत्
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नमः ४ ॥

देलं प्राणमपीन्द्रियाण्यपि यलां बुद्धिं च शून्यं विदुः
स्त्रीबालान्धजडोपमास्त्वलमिति भ्रान्ता भृशं वादिनः ।
मायाशक्तिविलासकल्पितमलाव्यामोडसंभारिणे
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नमः ५ ॥

राहुग्रस्तदिवकरेन्दुसदृशो मायासमाच्छादनात्
सन्मात्रः करणोपसंभारजातो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।

प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

बाल्याद्विष्वपि जाग्रदाद्विषु तथा सर्वास्यवस्थास्वपि
व्यावृत्तास्वनुवर्तमानमलमित्यन्तः स्फुरन्तं सदा ।
स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसंभन्धतः
शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः ।
स्वप्ने जाग्रति वा शेष पुरुषो मायापरिभ्रामितः
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ८ ॥

भूरम्भांस्यनलोऽनिलोऽम्बरमडर्नाथो डिमांशुः पुमान्
धत्याभाति यरायरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।
नान्यत्किञ्चन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभोः
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ९ ॥

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिंस्तवे
तेनास्य श्रवणान्तर्धर्मननाध्यानाख्य संकीर्तनात् ।
सर्वात्मत्वमल्लविभूतिसिद्धितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः
सिद्ध्येत्तत्पुनरष्टधा परिणतं यैश्वर्यमव्याडतम् ॥ १० ॥

॥ मानसोल्लास ॥

विश्वं दर्पाणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजान्तर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया बलिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्सुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्भयं
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ११ ॥

मङ्गलं दिशतु मे विनायको
मङ्गलं दिशतु मे सरस्वती ।
मङ्गलं दिशतु मे मलेश्वरो
मङ्गलं दिशतु मे सदाशिवः ॥ १ ॥

आत्मलाभात्परो लाभो नास्तीति मुनयो विदुः ।
तल्लाभार्थं कविः स्तौति स्वात्मानं परमेश्वरम् ॥ २ ॥

स्वेच्छया सृष्टमाविश्य विश्वं यो मनसि स्थितः ।
 स्तोत्रेण स्तूयतेऽनेन स अथ परमेश्वरः ॥ ३ ॥
 अस्ति प्रकाशत एति व्यवहारः प्रवर्तते ।
 तस्यास्तित्वं प्रकाशत्वं कस्मिन्नर्थे प्रतिष्ठितम् ॥ ४ ॥
 किं तेषु तेषु वाऽर्थेषु किं वा सर्वात्मनीश्वरे ।
 ईश्वरत्वं यं श्रुत्वं सर्वात्मत्वं यं कीदृशम् ॥ ५ ॥
 जानीयात्कथं श्रुतः किं तज्ज्ञानस्य साधनम् ।
 ज्ञानात्तस्य क्वलं किं स्यादेकत्वं यं कथं भवेत् ॥ ६ ॥
 सर्वज्ञः सर्वकर्ता यं कथमात्मा भविष्यति ।
 शिष्यं प्रतीत्यं पृच्छन्तं वक्तुमारभते गुरुः ॥ ७ ॥
 अन्तरस्मिन्निमे लोका अन्तर्विश्वमिदं जगत् ।
 भर्त्विन्माययाऽऽभाति दर्पणे स्वशरीरवत् ॥ ८ ॥
 स्वप्ने स्वान्तर्गतं विश्वं यथा पृथग्विवेक्ष्यते ।
 तथैव जाग्रत्कालेऽपि प्रपञ्चोऽयं विविच्यताम् ॥ ९ ॥
 स्वप्ने स्वसत्त्वैवार्थानां सत्ता नान्येति निश्चिता ।
 को जाग्रति विशेषोऽस्ति जडानामाशु नाशिनाम् ॥ १० ॥
 स्वप्ने प्रकाशो भावानां स्वप्रकाशात्तु लीतरः ।
 जाग्रत्यपि तथैवेति निश्चिन्वन्ति विपश्चितः ॥ ११ ॥
 निद्रया दर्शितानर्थान्न पश्यति यथोत्थितः ।
 सम्यग्ज्ञानोऽद्ययाद्दूर्ध्वं तथा विश्वं न पश्यति ॥ १२ ॥
 अनादिमायया सुप्तो यदा श्रुतः प्रबुध्यते ।
 अजन्मनिद्रमस्वप्नमद्वैतं बुध्यते तदा ॥ १३ ॥
 श्रुत्याऽऽचार्यप्रसादेन योगाभ्यासवशेन यं ।
 ईश्वरानुग्रहेऽपि स्वात्मबोधो यदा भवेत् ॥ १४ ॥
 भुक्तं यथाऽन्नं दुक्षिस्थं स्वात्मत्वेनैव पश्यति ।
 पूर्णालन्ताकभणितं विश्वं योगीश्वरस्तथा ॥ १५ ॥
 यथा स्वप्ने नृपो भूत्वा भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् ।
 यत्तुरङ्गबलोपेतः शत्रुं जित्वा रणाङ्गणैः ॥ १६ ॥

परात्पराजितो भूत्वा वनं प्राप्य तपश्चरन् ।
 मुहूर्तमात्रमात्मानं मन्यते कल्पज्ज्विनम् ॥ १७ ॥
 तथैव जाग्रत्कालेऽपि मनोराज्यं करोत्यसौ ।
 कालनद्योद्योगेन क्षीणामायुर्न पश्यति ॥ १८ ॥
 मेघश्छन्नोऽशुमालीव मायया मोहितोऽधिकम् ।
 किञ्चित्कर्ता यः किञ्चिज्ज्ञो लक्ष्यते परमेश्वरः ॥ १९ ॥
 यद्यत्करोति जानाति तस्मिन्तस्मिन्परेश्वरः ।
 राजा विद्वान् स्वसामर्थ्यादीश्वरोऽयमितीर्यते ॥ २० ॥
 ज्ञानकिंचे शिवेनैक्यात्सङ्कान्ते सर्वजन्तुषु ।
 ईश्वरत्वं यः ज्ञानां सिद्धं तच्छक्तिः सङ्गमात् ॥ २१ ॥
 अयं घटोऽयं पट इत्येवं नानाप्रतीतिषु ।
 अर्कप्रभेव स्वज्ञानं स्वयमेव प्रकाशते ॥ २२ ॥
 ज्ञानं न येत्स्वयं सिद्धं जगदन्धं तमो भवेत् ।
 न येदस्य क्रिया काचित् व्यवहारः कथं भवेत् ॥ २३ ॥
 क्रिया नाम परिस्पन्दपरिणामस्वरूपिणी ।
 स्पन्दमाने भडिर्ज्ञाने तद्दुस्त्वदुद्भवत् ॥ २४ ॥
 उत्पाद्यप्राप्यसंस्कार्यविकार्योपाश्रया क्रिया ।
 करोति गच्छत्युन्मार्ष्टिं छिनत्तीति प्रतीयते ॥ २५ ॥
 शिवो ब्रह्मादिदेवेषु सर्वज्ञ इति भासते ।
 देवतिर्यग्मनुष्येषु किञ्चिज्ज्ञस्तारतम्यतः ॥ २६ ॥
 जरायुजोऽण्डजश्चैव स्वेदजः पुनरुद्भिदः ।
 अते यतुर्विधाः देवाः कमशो न्यूनवृत्तयः ॥ २७ ॥
 ब्रह्मादिस्तम्भपर्यन्ता स्वप्रकल्पैव कल्पना ।
 साक्षात्कृतेऽनवच्छिन्नप्रकाशे परमात्मनि ॥ २८ ॥
 अणोरण्णीयान्मलतो मलीयानिति वेदवाङ् ।
 रुद्रोपनिषद्येतं स्तौति सर्वात्मकं शिवम् ॥ २९ ॥
 ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभागेने ।

व्योमवद्व्याप्तदेहाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥ ३० ॥

एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।

प्रबन्धे मानसोल्लासे प्रथमोल्लाससंग्रहः ॥ ३१ ॥

बीजस्थान्तरिवाङ्कुरो जगदिदं प्राङ्निर्विकल्पं पुनः

मायाकल्पितदेशकालकलनावैश्विच्यत्रिकृतम् ।

मायावीव विजृम्भयत्यपि मलयोगीव यःस्वेच्छया

तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

उपादानं प्रपञ्चस्य संयुक्ताः परमाणवः ।

मृदन्वितो घटस्तस्माद्भासते नेश्वरान्वितः ॥ १ ॥

परमाणुगता एव गुणा रूपरसाद्यः ।

कार्ये समानजातीयमारभन्ते गुणान्तरम् ॥ २ ॥

कार्यं यत्र समन्वेति कारणं समवायि तत् ।

यकाद्यं साधनं यत्तु घटस्यासमवायि तत् ॥ ३ ॥

समवायिनि तिष्ठेद्यत् समवाय्याश्रये तथा ।

कार्येऽवधृतसामर्थ्यं कल्प्यतेऽसमवायि तत् ॥ ४ ॥

निमित्तं कारणं तेषामीश्वरश्च कुलालवत् ।

यत्कार्यं जायते यस्मात्तस्मिन् तत्प्रतितिष्ठति ॥ ५ ॥

मृत्तिकायां घटस्तन्तौ पटः स्वर्णेऽङ्गुलीयकम् ।

एति वैशेषिकाः प्राहुस्तथा नैयायिका अपि ॥ ६ ॥

रजः सत्त्वं तमश्चेति प्रधानस्य गुणास्त्रयः ।

रजो रक्तं यलं तेषु सत्त्वं शुक्लं प्रकाशकम् ॥ ७ ॥

तमः कृष्णं यावरकं सृष्टिस्थित्यन्तर्धेतवः ।

एति सांख्याश्च भाषन्ते तेषां दूषण उच्यते ॥ ८ ॥

अङ्कुरादिङ्गलान्तेषु कार्येष्वस्तित्वमिष्यते ।

कुत आगत्य सम्बद्धा वटबीजेषु ते कणाः ॥ ९ ॥

कारणानुगतं कार्यमिति सर्वैश्च सम्मतम् ।

तस्मात्सत्ता स्फुरता य सर्वत्राप्यनुवर्तते ॥ १० ॥

पुष्पे क्वलत्वमापन्ने क्षीरे य दधितां गते ।

विजातीयाः प्रतीयन्ते गुणा उपरसाद्यः ॥ ११ ॥
 कारणां कार्यमंशोऽशी जातिव्यक्ती गुणी गुणः ।
 क्रिया क्रियावानित्याद्याः प्रकाशस्यैव कल्पनाः ॥ १२ ॥
 यैतन्यं परमाणूनां प्रधानस्यापि नेष्यते ।
 ज्ञानक्रिये जगत्कृमौ दृश्येते येतनाश्रये ॥ १३ ॥
 कालरूपक्रियाशक्त्या क्षीरात्परिणामेद्धि ।
 ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपं ज्ञानशक्त्या भवेज्जगत् ॥ १४ ॥
 ज्ञानं द्विधा वस्तुमात्रद्वयोतकं निर्विकल्पकम् ।
 सविकल्पन्तु संज्ञाद्विद्योतकत्वाद्दनेकधा ॥ १५ ॥
 सङ्कल्पसंशयभ्रान्तिस्मृतिसादृश्यनिश्चयाः ।
 उलोऽनध्यवसायश्च तथाऽन्येनुभवा अपि ॥ १६ ॥
 प्रत्यक्षमेकं यार्वाकाः कलादसुगतौ पुनः ।
 अनुमानम् य तस्यापि सांभ्याः शब्दं य ते अपि ॥ १७ ॥
 न्यायैकदर्शिनोऽप्यवेमुपमानं य के यन ।
 अर्थापत्त्या सडैतानि यत्वार्याड प्रभाकरः ॥ १८ ॥
 अभावषष्ठान्येतानि भाट्टा वेदान्तिनस्तथा ।
 सम्भवैतिष्ठययुक्तानि तानि पौराणिका जगुः ॥ १९ ॥
 द्रव्यं गुणस्तथा कर्म सामन्यं य विशेषकम् ।
 समवायं य काणादाः पदार्थान्शट्प्रयक्षते ॥ २० ॥
 नव द्रव्याणि भूतानि द्विक्कालात्ममनांसि य ।
 यतुर्विंशतिरेव स्युर्गुणाः शब्दाद्विपञ्चकम् ॥ २१ ॥
 परिमाणं य सङ्ख्या य द्वौ संयोगविभागौ ।
 स्वभावतः पृथक्त्वं य गुरुत्वं द्रवता पुनः ॥ २२ ॥
 परत्वं आपरत्वं य स्नेहः संस्कार इत्यपि ।
 धीर्द्वेषसुषुप्तदुःखेच्छाधर्माधर्मप्रयत्नकाः ॥ २३ ॥
 संस्कारस्त्रिविधो वेग इष्यादेर्गतिकारणम् ।
 दृष्टश्रुतानुभूतार्थस्मृतिभेदेषु भावना ॥ २४ ॥

स्थितस्थापकता नाम पूर्ववत्स्थितिकारणम् ।
 आकृष्टशाभाभूर्जदौ स्पष्टमेवोपलक्ष्यते ॥ २५ ॥
 उत्क्षेपणभवक्षेपो गमनं च प्रसारणम् ।
 आकुञ्चनमिति प्राहुः कर्म पञ्चविधं बुधाः ॥ २६ ॥
 सामान्यं द्विविधं प्रोक्तं परं यापरमेव च ।
 परं सतैव सर्वत्र तदनुस्यूतवर्तनम् ॥ २७ ॥
 द्रव्यत्वं च गुणत्वाद्यं सामान्यमपरं तथा ।
 विशेषाः स्युरनन्तास्ते व्यावृत्तिज्ञानछेतवः ॥ २८ ॥
 रुपस्थेव धटे नित्यः सम्बन्धः समवायकः ।
 कालाकाशदिगात्मानो नित्याश्च विभवश्च ते ॥ २९ ॥
 यतुर्विधाः परिच्छिन्ना नित्याश्च परमाणवः ।
 एति वैशेषिकमते पदार्थाः षट् प्रकीर्तिताः ॥ ३० ॥
 माया प्रधानमव्यक्तमविद्याऽज्ञानमक्षरम् ।
 अव्याकृतं च प्रकृतिः तम एत्यभिधीयते ॥ ३१ ॥
 मायायां ब्रह्मचैतन्यप्रतिबिम्बानुषङ्गतः ।
 मल्लालपुमांसः स्युः मल्लत्त्वाद्दण्डकृतिः ॥ ३२ ॥
 तामसात्स्युरदङ्गारात्मानिवाञ्चम्बुभूमयः ।
 शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गन्धोऽप्यनुकमात् ॥ ३३ ॥
 इन्द्रियाणां च विषया भूतानामपि ते गुणाः ।
 देवाः सदाशिवश्चेशो रुद्रो विषणुश्चतुर्भुजः ॥ ३४ ॥
 सात्त्विकात्स्यादलङ्कारादन्तःकरणधीन्द्रियम् ।
 मनो बुद्धिरलङ्कारश्चित्तं करणमान्तरम् ॥ ३५ ॥
 संशयो निश्चयो गर्वः स्मरणं विषया अभी ।
 चन्द्रः प्रजापती रुद्रः क्षेत्रज्ञ एति देवताः ॥ ३६ ॥
 श्रोत्रं त्वक्चक्षुश्चिह्ना द्वाणं ज्ञानेन्द्रियं विदुः ।
 दिग्वातसूर्यवरुणा नासत्थौ देवताः स्मृताः ॥ ३७ ॥
 राजसात्स्युरदङ्गारात्कर्मेन्द्रियसमीरणाः ।
 कर्मेन्द्रियाणि वाक्पाणिः पादः पायुरुपस्थकम् ॥ ३८ ॥

वयनादानगमनविसर्गानन्दसंज्ञकाः ।
 विषया देवतास्तेषां वक्त्रोद्गोपेन्द्रमृत्युकाः ॥ ३९ ॥
 प्राणोपानः समानश्चोदानव्यानौ य वायवः ।
 भूतैस्तु पञ्चभिः प्राणैः यतुर्दशभिरिन्द्रियैः ॥ ४० ॥
 यतुर्विशतितत्त्वानि साङ्ख्यशास्त्रविदो विदुः ।
 मलाकालः प्रधानं य मायाविद्यै य पूरुषः ॥ ४१ ॥
 एति पौराणिकाः प्राङ्मुखशतत्त्वानि तैः सद्यः ।
 भिन्दुनादौ शक्तिशिवौ शान्तातीतौ ततः परम् ॥ ४२ ॥
 षट्त्रिंशत्तत्त्वमित्युक्तं शैवागमविशारदैः ।
 सर्वे विकल्पाः प्रागासन् भीजेऽङ्कुर एवात्मनि ॥ ४३ ॥
 छ्छाज्ञानक्रियारूपमायया ते विजृम्भिताः ।
 छ्छाज्ञानक्रियापूर्वा यस्मात्सर्वाः प्रवृत्तयः ॥ ४४ ॥
 सर्वेऽपि जन्तवस्तस्मादीश्वरा एति निश्चिताः ।
 भीजाद्भ्रूक्षस्तरोभीजं पारम्पर्येण जायते ॥ ४५ ॥
 एतिशङ्कानिवृत्त्यर्थं योगिदृष्टान्तकीर्तनम् ।
 विश्वामित्रादयः पूर्वं परिपक्वसमाधयः ॥ ४६ ॥
 उपादानोपकरणप्रयोजनविवर्जिताः ।
 स्वेच्छया ससृजुः सर्गं सर्वभोगोपभृदितम् ॥ ४७ ॥
 ईश्वरोऽनन्तशक्तित्वात्स्वतन्त्रोऽन्यानपेक्षकः ।
 स्वेच्छामात्रेण सकलं सृजत्यवति लन्ति य ॥ ४८ ॥
 न कारकाणां व्यापाराहर्ता स्यान्नित्य ईश्वरः ।
 नापि प्रमाणव्यापरात् ज्ञाताऽसौ स्वप्रकाशकः ॥ ४९ ॥
 ज्ञानृत्वमपि कर्तृत्वं स्वातन्त्र्यात्तस्य केवलम् ।
 या येच्छाशक्तिवैचित्री साऽस्य स्वच्छन्दकारिता ॥ ५० ॥
 यथा कर्तुं न वा कर्तुमन्यथा कर्तुमर्हति ।
 स्वतन्त्रामीश्वरेच्छां के परिच्छेत्तुमिच्छते ॥ ५१ ॥
 श्रुतिश्च सोऽकामयतेतीच्छया सृष्टिमीशितुः ।

તસ્માદાત્મન આકાશઃ સમ્ભૂત ઇતિ ચાબ્રવીત્ ॥ ૫૨ ॥

નિમિત્તમાત્રં ચેદસ્ય જગતઃ પરમેશ્વરઃ ।

વિકારિત્વં વિનાશિત્વં ભવેદસ્ય કુલાલવત્ ॥ ૫૩ ॥

બુદ્ધ્યાદયો નવ ગુણાઃ નિત્યા એવેશ્વરસ્ય ચેત્ ।

નિત્યેચ્છવાન્ જગત્સૃષ્ટૌ પ્રવતેતૈવ સર્વદા ॥ ૫૪ ॥

પ્રવૃત્ત્યુપરમાભાવાત્સંસારો નૈવ નશ્યતિ ।

મોક્ષોપદેશો વ્યર્થઃ સ્યાદાગમોડપિ નિરર્થકઃ ॥ ૫૫ ॥

તસ્માન્માયાવિલાસોડયં જગત્કર્તૃત્વમીશિતુઃ ।

બન્ધમોક્ષોપદેશાદિવ્યવહારોડપિ માયયા ॥ ૫૬ ॥

ઇતિ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિસ્તોત્રાર્થપ્રતિપાદકે ।

પ્રબન્ધે માનસોલ્લાસે દ્વિતીયોલ્લાસસંગ્રહઃ ॥ ૫૭ ॥

યસ્યૈવ સ્કુરણં સદાત્મકમસત્કલ્પાર્થગં ભાસતે

સાક્ષાત્તત્ત્વમસીતિ વેદવચસા યો બોધયત્યાશ્રિતાન્ ।

યત્સાક્ષાત્કરણાદ્ભવેન્નપુનરાવૃત્તિર્ભવામ્ભોનિધૌ

તસ્મૈ શ્રી ગુરુમૂર્તયે નમ ઇદં શ્રીદક્ષિણામૂર્તયે ॥ ૩ ॥

સત્તાસ્કુરતે ભાવેષુ કુત આગત્ય સઙ્ગતે ।

ભિમ્બાદિદર્પણન્યાયાદિત્યં પૃચ્છન્ પ્રબોધ્યતે ॥ ૧ ॥

અસત્કલ્પેષુ ભાવેષુ જડેષુ ક્ષણનાશિષુ ।

અસ્તિત્વં ચ પ્રકાશત્વં નિત્યાત્સંકામતીશ્વરાત્ ॥ ૨ ॥

આત્મસત્તૈવ સત્તૈષાં ભાવાનાં ન તતોડધિકા ।

તથૈવ સ્કુરણં ચૈષાં નાત્મસ્કુરણતોડધિકમ્ ॥ ૩ ॥

જ્ઞાનાનિ બહુરૂપાણિ તેષં ચ વિષયા અપિ ।

અહંકારેડનુષજ્યન્તે સૂત્રે મણિગણા ઇવ ॥ ૪ ॥

પ્રકાશાભિન્નમેવૈતદ્વિશ્ચં સર્વસ્ય ભાસતે ।

લહરીબુદ્ધુદાદીનાં સલિલાત્ર પૃથકિસ્થતિઃ ॥ ૫ ॥

જાનામિત્યેવ યજ્ઞજ્ઞાનં ભાવાનાવિશ્ય વર્તતે ।

જ્ઞાતં મયેતિ તત્પશ્ચાદ્વિશ્રામ્યત્યન્તરાત્મનિ ॥ ૬ ॥

ઘટાદિકાનિ કાર્યાણિ વિશ્રામ્યન્તિ મૃદાદિષુ ।

विश्वं प्रकाशाभिन्नत्वाद्धिश्राम्येत्परमेश्वरे ॥ ७ ॥

स्वगतेनैव काणिम्ना दर्पणं मलिनं यथा ॥

अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुख्यन्ति जन्तवः ॥ ८ ॥

घटाकाशो मडाकाशो घटोपाधिदुतो यथा ।

देलोपाधिदुतो लेदो ञुवात्परमात्मनोः ॥ ८ ॥

तत्त्वमस्याद्विवाड्यैस्तु तयोरेड्यं प्रदृश्यते ।

सोयं पुरुष ढत्युक्तो पुमानेको ङि दृश्यते ॥ १० ॥

यज्जगत्कारणं तत्त्वं तत्पदार्थः स उच्यते ।

देलद्विभिः परिच्छिन्नो ञुवस्तु त्वंपदाभिधः ॥ ११ ॥

तद्देशकालावस्थादौ दृष्टः स ढति कथ्यते ।

तथैतद्देशकालादौ दृष्टोऽयमिति कीर्त्यते ॥ १२ ॥

मुष्यं तदेतद्देशिष्टयं विसृज्य पदयोर्द्रयोः ।

पुम्मात्रं लक्षयत्येकं यथा सोयं पुमान्वयः ॥ १३ ॥

प्रत्यक्त्यं य पराक्त्यं य त्यक्त्वा तत्त्वमसीति वाङ् ।

तथैव लक्षयत्यैकं ञुवात्मपरमात्मनोः ॥ १४ ॥

सामानाधिदरण्णाष्यः सम्बन्धः पदयोरिड ।

विशेषणविशेष्यत्वं सम्बन्धः स्यात्पदार्थयोः ॥ १५ ॥

लक्ष्यलक्षणसंयोगाद्वाड्यमैड्यं य बोधयेत् ।

गडुगायां घोष ढतिवन्न जडल्लक्षणा भवेत् ॥ १६ ॥

नाजडल्लक्षणाऽपि स्याच्छ्वेतोधावतिवाड्यवत् ।

तत्त्वमस्याद्विवाड्यानां लक्षणा भागलक्षणा ॥ १७ ॥

सोऽयं पुरुष ढत्याद्विवाड्यानामिव कीर्तिता ।

भिन्नवृत्तिनिमित्तानां शब्दानामेकवस्तुनि ॥ १८ ॥

प्रवृत्तिस्तु सामानाधिदरण्णात्वमिडोच्यते ।

परस्यांशो विकारो वा ञुवो वाड्येन नोच्यते ॥ १९ ॥

ञुवात्मना प्रविष्ठत्वात्स्वमायासृष्टमूर्तिषु ।

निरंशो निर्विकारोऽसौ श्रुत्या युक्त्या य गम्यते ॥ २० ॥

ઘટાકાશો વિકરો વા નાંશો વા વિચતો યથા ।
 ત્વમિન્દ્રોસીતિવદ્વાક્યં ન ખલુ સ્તુતિતત્પરમ્ ॥ ૨૧ ॥
 ન સાદૃશ્યપરં વાક્યમગ્નિર્માણવકાદિવત્ ।
 ન કાર્યકારણત્વસ્ય સાધનં મૃદ્ધટાદિવત્ ॥ ૨૨ ॥
 ન જાતિ વ્યક્તિગમકં ગૌઃ ખણ્ડ ઇતિવદ્વયઃ ।
 ગુણગુણ્યાત્મકં વાક્યં નૈતન્નીલોત્પલાદિવત્ ॥ ૨૩ ॥
 નોપાસનાપરં વાક્યં પ્રતિમાસ્વીશબુદ્ધિવત્ ।
 ન વૌપચારિકં વાક્યં રાજવદ્રાજપૂરુષે ॥ ૨૪ ॥
 જીવાત્મના પ્રવિષ્ટોડસાવીશ્વરઃ શ્રૂયતે યતઃ ।
 દેહેન્દ્રિયમનોબુદ્ધિપ્રાણાહકુલસંહતૌ ॥ ૨૫ ॥
 આત્મસકુલનાદફૈરાત્મત્વં પ્રતિપાદ્યતે ।
 વહ્નિધીઃ કાષ્ઠલોહાદૌ વહ્નિસકુલનાદિવ ॥ ૨૬ ॥
 દેહમન્નમયં કોશમાવિશ્યાત્મા પ્રકાશતે ।
 સ્થૂલો બાલઃ કૃશઃ કૃષ્ણો વર્ણાશ્રમવિકલ્પવાન્ ॥ ૨૭ ॥
 પ્રાણકોશેડપિ જીવામિ ક્ષુધિતોડસ્મિ પિપાસિતઃ ।
 સંશિતો નિશ્ચિતો મન્યે ઇતિ કોશે મનોમયે ॥ ૨૮ ॥
 વિજ્ઞાનમયકોશસ્થો વિજાનામીતિ તિષ્ઠતિ ।
 આનન્દમયકોશાખ્યે ત્વહકુલે પુરાકૃતૈઃ ॥ ૨૯ ॥
 પુણ્યૈરુપાસનાભિશ્ચ સુખિતોડસ્મીતિ મોદતે ।
 એવં કંચુકિતઃ કોશૈઃ કંચુકૈરિવ પગ્ચભિઃ ॥ ૩૦ ॥
 પરિચ્છિન્ન ઇવાભાતિ વ્યામોડપિ પરમેશ્વરઃ ।
 યથા સલિલમાવિશ્ય બહુધા ભાતિ ભસ્કરઃ ॥ ૩૧ ॥
 તથા શરીરાણ્યાવિશ્ય બહુધા સ્ફુરતીશ્વરઃ ।
 કારણત્વં ચ કાર્યત્વં તટસ્થં લક્ષણં તયોઃ ॥ ૩૨ ॥
 શાખાયાં ચન્દ્ર ઇતિવન્નૈવ મુખ્યમિદં મતમ્ ।
 મહાપ્રકાશ ઇત્યુક્તં સ્વરૂપં ચન્દ્રલક્ષણમ્ ॥ ૩૩ ॥
 સચ્ચિદાનન્દરૂપત્વં સ્વરૂપં લક્ષણં તયોઃ ।
 એકલક્ષણયોરૈક્યં વાક્યેન પ્રતિપાદ્યતે ॥ ૩૪ ॥

तस्मादेकप्रकाशत्वं सर्वात्मत्वमिति स्थितम् ।
 देवतिर्यङ्मनुष्याणां प्रकाशान्न पृथङ्स्थितिः ॥ ३५ ॥
 श्रुवः प्रकाशाभिन्नत्वात्सर्वात्म्यमिधीयते ।
 अेवं प्रकाशरूपत्वपरिज्ञाने दृढीकृते ॥ ३६ ॥
 पुनरावृत्तिरहितं कैवल्यं पदमश्रुते ।
 सकृत्प्रसक्तमात्रोऽपि सर्वात्मत्व यद्दृश्यथा ॥ ३७ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकं मधीयते ।
 सर्वात्मभावना यस्य परिपक्वा मलात्मनः ।
 संसारतारकः साक्षात्स अेव परमेश्वरः ॥ ३८ ॥
 एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
 प्रबन्धे मानसोल्लासे तृतीयोल्लाससंग्रहः ॥ ३९ ॥
 नानाच्छिद्रघटोदरस्थितमलादीपप्रभाभास्वरं
 ज्ञानं यस्य तु यक्षुरादिकरणद्वारा बहिःस्पन्दते ।
 जानामीति तमेव भान्तमनुभात्येतत्समस्तं जगत्
 तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ४ ॥
 स्वतः सन्तः प्रकाशन्ते भावा घटपटादयः ।
 नेश्वरस्य समावेशादित्यस्योत्तरमुच्यते ॥ १ ॥
 अडमित्यनुसन्धाता जानामीति न येत्सुकुरेत् ।
 कस्य को वा प्रकाशेत जगस्य स्यात्सुषुप्तवत् ॥ २ ॥
 प्रागूर्ध्वं यासतां सत्त्वं वर्तमानेऽपि न स्वतः ।
 तस्मादीशे स्थितं सत्त्वं प्रागूर्ध्वत्वविवर्जिते ॥ ३ ॥
 स्वयमेव प्रकाशेरन् जडा यदि विनेश्वरम् ।
 सर्वं सर्वस्य भासेत न वा भासेत किञ्चन ॥ ४ ॥
 तस्मात्सर्वज्ञमज्ञं वा जगत्स्यादेकरूपकम् ।
 तुल्ये स्वयंप्रकाशत्वे जडयेतनयोर्भिधः ॥ ५ ॥
 तुल्यमेव प्रसजयेरन् आख्यत्राडकतादयः ।
 एन्द्रियाणामनियमाख्याक्षुषा स्यू रसादयः ॥ ६ ॥

मलिनामलिनादर्शपश्चात्प्राग्भागतुव्ययोः ।
 द्वियाशक्तिज्ञानशक्त्येरन्तःकराभागायोः ॥ ७ ॥
 प्रतिबिम्बे स्फुरन्नीशः कर्ता ज्ञातेति कथ्यते ।
 भुष्टिः सत्त्वगुणोत्कर्षान्निर्मलो दर्पणो यथा ॥ ८ ॥
 गृह्णाति विषयच्छायामात्मच्छायानुभावतः ।
 अन्तःकरासम्बन्धान्निभिलानीन्द्रियाण्यपि ॥ ९ ॥
 रथाङ्गनेमिवलये कीलिता एव कीलकाः ।
 नाज्योऽन्तःकरणे स्थूता जलसंस्थूतसूत्रवत् ॥ १० ॥
 ताभिस्तु गोणकान्ताभिः प्रसर्पन्ति स्फुलिङ्गवत् ।
 करणानि समस्तानि यथास्वं विषयं प्रति ॥ ११ ॥
 दैहस्य मध्यमं स्थानं मूलाधारं तीर्थते ।
 गुदात्तु द्रव्यङ्गुलादूर्ध्वं मेढ्रात्तु द्रव्यङ्गुलादधः ॥ १२ ॥
 त्रिकोणोऽधोमुष्माग्रश्च कन्यकायोनि सन्निभः ।
 यत्र कुण्डलिनी नाम पराशक्तिः प्रतिष्ठिता ॥ १३ ॥
 प्राणाग्निबिन्दुनादानां सवित्री सा सरस्वती ।
 मूलाधाराग्रकोणस्था सुषुम्ना ब्रह्मरन्ध्रगा ॥ १४ ॥
 मूलेऽर्धच्छिन्नवंशाभा षडाधारसमन्विता ।
 तत्पार्श्वकोणयोर्जते द्वे षडापिङ्गले स्थिते ॥ १५ ॥
 नाडीयकमिति प्राङ्मुः तस्मान्नाज्यः समुद्भूताः ।
 गान्धारी हस्तिजिह्वा य नयनान्तं प्रधावतः ॥ १६ ॥
 नाडीयकेण संस्थूते नासिकान्तमुभे गते ।
 नाभिमाण्डलमाश्रित्य कुक्कुटाण्डमिव स्थितम् ॥ १७ ॥
 नाडीयकमिति प्राङ्मुस्तस्मान्नाज्यः समुद्भूताः ।
 पूषा यावाम्बुषा नाडी कर्णद्वयमुपाश्रिते ।
 नाडी शुक्लाह्वया तस्माद् भ्रूमध्यमुपसर्पति ॥ १८ ॥
 सरस्वत्याह्वया नाडी जिह्वान्ता वाक्प्रसारिणी ।
 नाडी विश्वोदरी नाम भुङ्क्तेऽन्नं सा यतुर्विधम् ॥ १९ ॥
 पीत्वा पयस्विनी तोयं कण्ठस्था कुरुते क्षुत्तम् ।

नाडीयकात्समुद्भूता नाज्यस्तिस्त्रस्त्वधोमुष्पाः ॥ २० ॥

राका शुक्लं सिनीवाली मूत्रं मुञ्चेत्सुर्भलम् ।

भुक्तान्नरसमादाय शङ्भिनी धमनी पुनः ॥ २१ ॥

कपालकुडरं गत्वा मूर्ध्नि सञ्चिनुते सुधाम् ।

शतं यैका य नाज्यः स्युस्तासामेका शिशोगता ॥ २२ ॥

तयोर्ध्वमायन्भुक्तः स्थादिति वेदान्तशासनम् ।

यदा बुद्धिगतैः पुण्यैः प्रेरितेन्द्रियमार्गतः ॥ २३ ॥

शब्दादीन् विषयान् भुङ्क्ते तदा जागरितं भवेत् ।

संलृतेष्विन्द्रियेषु जाग्रत्संस्कारजान्पुमान् ॥ २४ ॥

मानसान्विषयान्भुङ्क्ते स्वप्नावस्था तदा भवेत् ।

मनसोप्युपसंलारः सुषुप्तिरिति कथ्यते ॥ २५ ॥

तत्र मायासमाच्छन्नः सन्मात्रो वर्तते पुमान् ।

भूढो जडोऽज्ञा एत्येवं मायावेशात्प्रकाशते ॥ २६ ॥

सुभ्रमस्वाप्समित्येवं प्रबोधसमये पुमान् ।

सञ्चिदानन्दरूपः सन् सभ्यगेव प्रकाशते ॥ २७ ॥

एत्थं जगत्समाविश्य भासमाने मलेश्वरे ।

सूर्यादयोऽपि भासन्ते किमुतान्ये घटादयः ॥ २८ ॥

तस्मात्सत्ता स्फुरत्ता य भावानामीश्वराश्रयात् ।

सत्यं ज्ञानमनन्तं य श्रुत्या ब्रह्मोपदिश्यते ॥ २९ ॥

जाग्रत्स्वप्नोद्भवं सर्वमसत्यं जडमन्धवत् ।

एश्वरश्चाहमित्येवं भासते सर्वजन्तुषु ॥ ३० ॥

निर्विकल्पश्च शुद्धश्च मलिनश्चेत्यहं त्रिधा ।

निर्विकल्पं परं ब्रह्म निर्धूतापिलकल्पनम् ॥ ३१ ॥

धूल्यन्धकारधूमाभ्रनिर्मुक्तगगनोपमम् ।

विवेकसमये शुद्धं देहादीनां व्यपोडनात् ॥ ३२ ॥

यथाऽन्तरिक्षं संक्षिप्तं नक्षत्रैः किञ्चिदीक्ष्यते ।

देहेन्द्रियादिसंसर्गाभ्रमलिनं कलुषीकृतम् ॥ ३३ ॥

યથાઽઽકાશં તમોરૂઢે સ્ફુરત્યનવકાશવત્ ।
 અહમિત્યૈશ્વરં ભાવં યદા જીવઃ પ્રબુઘ્યતે ॥ ૩૪ ॥
 સર્વજ્ઞઃ સર્વકર્તા ચ તદા જીવો ભવિષ્યતિ ।
 માયયાધિકસમ્મૂઢો વિઘ્નેશઃ પ્રકાશતે ॥ ૩૫ ॥
 નિર્વિકલ્વાનુસન્ધાને સમ્યગાત્મા પ્રકાશતે ।
 અવિદ્યાખ્યતિરોધાનવ્યપાયે પરમેશ્વરઃ ।
 દક્ષિણામૂર્તિરૂપોસૌ સ્વયમેવ પ્રકાશતે ॥ ૩૬ ॥
 ઇતિ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિસ્તોત્રાર્થપ્રતિપાદકે ।
 પ્રબન્ધે માનસોલ્લાસે ચતુર્થોલ્લાસસંગ્રહઃ ॥ ૩૭ ॥
 દેહં પ્રાણમપીન્દ્રિયાણ્યપિ ચલાં બુદ્ધિં ચ શૂન્યં વિદુઃ
 સ્ત્રીબાલાન્ધજડોપમાસ્ત્વહમિતિ ભ્રાન્તા ભૃશં વાદિનઃ ।
 માયાશક્તિવિલાસકલ્પિતમહાવ્યામોહસંહારિણે
 તસ્મે શ્રી ગુરુમૂર્તયે નમ ઇદં શ્રીદક્ષિણામૂર્તયે ॥ ૫ ॥
 પ્રમાણમેકં પ્રત્યક્ષં તત્ત્વં ભૂતચતુષ્ટયમ્ ।
 મોક્ષશ્ચ મરણાન્નાન્યઃ કામાર્થો પુરુષાર્થકૌ ॥ ૧ ॥
 ન હિ ખલ્વીશ્વરઃ કર્તા પરલોકકથા વૃથા ।
 દેહં વિનાઽસ્તિ ચેદાત્મા કુમ્ભવદૃશ્યતાં પુરઃ ॥ ૨ ॥
 ડૂસ્વો દીર્ઘો યુવા બાલ ઇતિ દેહો હિ દૃશ્યતે ।
 અસ્તિ જાતઃ પરિણાતો વૃદ્ધઃ ક્ષીણો જરમૃતઃ ॥ ૩ ॥
 ઇત્યેવમુક્તાઃ ષડ્ભાવવિકારા દેહસંશ્રયાઃ ।
 વર્ણાશ્રમવિભાગશ્ચ દેહેષ્વેવ પ્રતિષ્ઠિતઃ ॥ ૪ ॥
 જાતકર્માદિસંસ્કારો દેહસ્યૈવ વિધીયતે ।
 શતં જીવેતિ દેહસ્ય પ્રયુજ્ઞન્ત્યાશિષં શુભામ્ ॥ ૫ ॥
 ઇતિ પ્રપગ્ચં ચાર્વાકો વંચયત્યલ્પચેતનઃ ।
 કેચિચ્છ્વસિમિ જીવામિ ક્ષુધિતોઽસ્મિ પિપાસિતઃ ॥ ૬ ॥
 ઇત્યાદિપ્રત્યયબલાત્માણમાત્મેતિ મન્વતે ।
 કેચિચ્છ્વણોમિ પશ્યામિ જિદ્ધામ્યા સ્વાદયામ્યહમ્ ॥ ૭ ॥
 ઇતીન્દ્રિયાણામાત્મત્વં પ્રતિચન્તિ તત્તોષિકમ્ ।

जनाभिप्रत्ययबलाद्धृष्टिरित्यपरे जगुः ॥ ८ ॥
 मायाव्यामूढचित्तानां तेषां दूषणमुच्यते ।
 देहादीनां जडार्थानां पाषाणवदनात्मनाम् ॥ ९ ॥
 कथं भवेदुदम्भावः समावेशं विनेशितुः ।
 देहस्तावदयं नात्मा दृश्यत्वाच्च जडत्वतः ॥ १० ॥
 उपादिमत्वात्सांशत्वाद्भौतिकत्वाच्च कुम्भवत् ॥
 मूर्च्छासुषुप्तिमरणेष्वपि देहः प्रतीयते ॥ ११ ॥
 देहादिव्यतिरिक्तत्वात्तदाऽऽत्मा न प्रकाशते ।
 यथा जगत्प्रवृत्तीनामादिकारणमंशुमान् ॥ १२ ॥
 पुमांस्तथैव देहादिप्रवृत्तौ कारणं परम् ।
 मम देहोयमित्येवं स्त्रीबालान्द्याश्च मन्वते ॥ १३ ॥
 देहोऽभिति नावैति कदाचिदपि कश्चन ।
 छन्द्रियाण्यपि नात्मानः करणत्वात्प्रदीपवत् ॥ १४ ॥
 वीणादिवाद्यवस्त्रोत्रं शब्दग्रहणसाधनम् ।
 यक्षुस्तेजस्त्रितयवद्रूपग्रहणसाधनम् ॥ १५ ॥
 गन्धस्य ग्राहकं घ्राणं पुष्पसम्पुटकादिवत् ।
 रसस्य ग्राहिका जिह्वा दधिक्षौद्रघृतादिवत् ॥ १६ ॥
 छन्द्रियाणि न मे सन्ति मूकोन्धो भधिरास्म्यहम् ।
 छत्याहुरिन्द्रियैर्दीना जनाः किं ते निरात्मकाः ॥ १७ ॥
 प्राणोप्यात्मा न भवति ज्ञानाभावात्सुषुप्तिषु ।
 जाग्रत्स्वप्नोपभोगोत्थश्रमविच्छित्तिहेतवे ॥ १८ ॥
 सुषुप्तिं पुरुषे प्राप्ते शरीरमभिरक्षितुम् ।
 शेषकर्माभोगार्थं प्राणश्चरति केवलम् ॥ १९ ॥
 प्राणस्य तत्राद्यैतन्मं करणोपरमे यदि ।
 प्राणो व्याप्रियमाणो तु करणोपरमः कथम् ॥ २० ॥
 सम्राजि छि रणोद्युक्ते विरमन्ति न सैनिकाः ।
 तस्मान्न करणस्वामी प्राणो भवितुमर्हति ॥ २१ ॥

मनसः प्रेरके पुंसि विरते विरमन्त्यतः ।
 करणानि समस्तानि तेषां स्वामी ततः पुमान् ॥ २२ ॥
 बुद्धिस्तु क्षणिका वेधा गमागमसमन्विता ।
 आत्मनः प्रतिबिम्बेन भासिता भासयेज्जगत् ॥ २३ ॥
 आत्मन्युत्पद्यते बुद्धिरात्मन्येव प्रलीयते ।
 प्रागूर्ध्वं यासती बुद्धिः स्वयमेव न सिध्यति ॥ २४ ॥
 ज्ञानाख्येत्पूर्वपूर्वस्माद्दुत्तरोत्तरसम्भवः ।
 युगपद्बुद्धित्वं प्रसज्येत क्षणे क्षणे ॥ २५ ॥
 बुद्ध्यन्तरं न जनयेन्नाशोत्रमसत्त्वतः ।
 ओषां सङ्घात आत्मा येदेकदेशे पृथक्कृते ॥ २६ ॥
 न यैतन्मं प्रसज्येत सङ्घाताभावात्स्तदा ।
 भिन्नदृग्गत्यभिप्राये बहुयेतनपुञ्जितम् ॥ २७ ॥
 सद्यो भिन्नं भवेदेतन्निष्ठियं वा भविष्यति ।
 देहस्थान्तर्गतोप्यात्मा व्याप्त एवेति बुद्ध्यते ॥ २८ ॥
 आणुप्रमाणश्चेष्टेष व्यापुयान्नाभिलं वपुः ।
 देहप्रमाणश्चेन्न स्याद्बालस्य स्थविरादिता ॥ २९ ॥
 देहवत्परिणामी येत्तद्देव विनङ्क्षति ।
 कर्मणां परिणामेन किमिहस्त्यादिमूर्तिषु ॥ ३० ॥
 व्याप्तत्वात्प्रविशत्यात्मा घटादिष्वन्तरिक्षवत् ।
 परमाणुप्रमाणेऽपि मनसि प्रतिभासते ॥ ३१ ॥
 स्वप्ने चराचरं विश्वमात्मन्येव प्रतिष्ठितम् ।
 देहादिष्वलमित्येवं भ्रमः संसारउत्तुङ्गः ॥ ३२ ॥
 अन्तः प्रविष्टः शास्तेति मोक्षायोपादिशच्छ्रुतिः ।
 एवमेष्टा मलामाया वादिनामपि मोहिनी ॥ ३३ ॥
 यस्मात्साक्षात्कृते सद्यो लीयते च सदाशिवे ।
 देहेन्द्रियासुडीनाय मानदूरस्वर्गपिण्डे ।
 ज्ञानानन्दस्वरूपाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥ ३४ ॥
 एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थं प्रतिपादके ।

प्रबन्धे मानसोल्लासे पञ्चमोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ३५ ॥

राहुग्रस्तद्विवाकरेन्दुसदृशो मायासमाच्छादनात्
सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।
प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एतं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

स्वप्ने विश्वं यथाऽन्तस्थं जाग्रत्यपि तथेति चेत् ।
सुषुप्तौ कस्य किं भाति कः स्थायी तत्र येतनः ॥ १ ॥

सर्वं य क्षणिकं शून्यं सर्वमेव स्वलक्षणम् ।
सङ्घातः परमाणूनां मध्यम्ब्वग्निसमीरणः ॥ २ ॥

मनुष्यादिशरीराणि स्कन्धपञ्चकसंघतिः ।
स्कन्धाश्च उपविज्ञानसंज्ञासंकारवेदनाः ॥ ३ ॥

वृथ्यन्त एति वृथाणि विषयाश्चेन्द्रियाण्यपि ।
विषयेन्द्रिययोर्ज्ञानं विज्ञानस्कन्ध उच्यते ॥ ४ ॥

संज्ञागुणार्कियाजातिविशिष्टप्रत्ययात्मिका ।
पञ्चधा कल्पना प्रोक्ता संज्ञास्कन्धस्य सौगतैः ॥ ५ ॥

गवां गौरिति संज्ञोक्ता जातिर्गोत्वं तु गोगतम् ।
गुणाः शुक्लाद्यस्तस्य गच्छत्याद्यास्तथा ॥ ६ ॥

शङ्गी यतुष्याल्लाङ्गूली विशिष्टप्रत्ययो ष्यसौ ।
अेव पञ्चविधा क्लृप्तः संज्ञास्कन्ध एतीर्यते ॥ ७ ॥

रागाद्याः पुण्यपापे य संस्कारस्कन्ध उच्यते ।
सुप्तं दुःप्तं य मोक्षश्च स्कन्धः स्याद्भेदनाह्वयः ॥ ८ ॥

पञ्चस्य अेव स्कन्धेभ्यो नान्य आत्मास्ति कश्चन ।
न कश्चदीश्वरः कर्ता स्वगतातिशयं जगत् ॥ ९ ॥

स्कन्धेभ्यः परमाणुभ्यः क्षणिकेभ्योऽभिजायते ।
पूर्वपूर्वक्षणादेव क्षणः स्याद्दुत्तरोत्तरः ॥ १० ॥

पूर्वस्मादेव छि ज्ञानाज्जायते ज्ञानमुत्तरम् ।
स अेवायमिति ज्ञानं सेयं ज्वालेव विभ्रमः ॥ ११ ॥

अस्ति भातीतिधील्लान्तैरात्मानात्मसु कल्पते ।

डानोपादानराहित्यादाकाशः किं प्रकाशते ॥ १२ ॥

एत्येवं बौद्धसिद्धान्ती भाषमाणो निषिद्ध्यते ।

शून्यं येज्जगतो उेतुः जगदेव न सिद्ध्यति ॥ १३ ॥

घटः शून्यः पटः शून्यः एति उैः प्रतिपाद्यते ।

नैव भासेत शून्यं येज्जगन्नरविषाणवत् ॥ १४ ॥

वस्त्वर्था किमुपादधाद्भारार्थः किं परित्यजेत् ।

को विदध्यान्निषिद्ध्येद्वा शून्यत्वात्स्वस्य यात्मनः ॥ १५ ॥

अवसीदन्नीराकृतं तस्मात्सर्वमिदं जगत् ।

स्कन्धानां परमाणूनां न सङ्घातयितास्ति येत् ॥ १६ ॥

सङ्घातो न विना उेतुं जडा घटपटादयः ।

मडानुभावो भूयासमिति भ्रान्तश्च मन्यते ॥ १७ ॥

आत्मापलापको बौद्धः किमर्थं यरति व्रतम् ।

प्रत्यभिज्ञा यदि भ्रान्तिः भोजनादि कथं भवेत् ॥ १८ ॥

एष्टसाधनमेवैतदन्नं गतदिनान्नवत् ।

एति निश्चित्य बालोऽपि भोजनादौ प्रवर्तते ॥ १९ ॥

अवकाशप्रदातृत्वमाकाशार्थिकिया यथा ।

तथैवार्थिकिया पुंसः कर्तृत्वज्ञातृतादिका ॥ २० ॥

सुषुप्तिसमयेऽप्यात्मा सत्यज्ञानसुप्तात्मकः ।

सुषुप्तस्वाप्समित्येवं प्रत्यभिज्ञायते यतः ॥ २१ ॥

प्रत्यभिज्ञायत एति प्रयोगः कर्मकर्तरि ।

आत्मा स्वयंप्रकाशात्वाज्जानात्यात्मानमात्मना ॥ २२ ॥

सुषुप्तौ मायया मूढः जडोऽन्य एति लक्ष्यते ।

अप्रकाशतया भाति स्वप्रकाशतयापि य ॥ २३ ॥

जडात्मनि य द्देडादौ साक्षादीशो विविच्यते ।

अपैव मोडिनी नाम मायाशक्तिर्मडेशितुः ॥ २४ ॥

मोडापोडः प्रमातृणां मोक्ष एत्यभिधीयते ।

अवस्थात्रयनिर्मुक्तो दोषद्विभिरनाविलः ॥ २५ ॥

षष्ठीक षव सन्मात्रो न्यग्रोधकण्डिकोपमः ।
 आख्याभाष्यदणोन्मुक्ताकदणीकन्दसन्निभः ॥ २६ ॥
 निरंशो निर्विकारश्च निराभासो निरञ्जनः ।
 पुरुषः डेवलः पूर्णः प्रीय्यते परमेश्वरः ॥ २७ ॥
 वायो यत्र निवर्तन्ते मनो यत्र विलीयते ।
 ऐकीभवन्ति यत्रैव भूतानि भुवनानि च ॥ २८ ॥
 समस्तानि च तत्त्वानि समुद्रे सिन्धवो यथा ।
 कः शोकस्तत्र को मोह ऐकत्वमनुपश्यतः ॥ २९ ॥
 वाय्ववायकडुपत्वात्सविकल्पोऽपि सन्नयम् ।
 देहादीनां व्यपोडेन सम्भवेन्निर्विकल्पकम् ॥ ३० ॥
 असन्नेव भवेद्विद्वानसद्ब्रह्मेति वेद येत् ।
 अस्ति ब्रह्मेति चेद्देद सन्तेमेनं ततो विदुः ॥ ३१ ॥
 षति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
 प्रबन्धे मानसोल्लासे षष्ठोल्लासस्य सङ्ग्रहः ॥ ३२ ॥
 आल्यादृष्वपि जाग्रदादृषु तथा सर्वास्ववस्थास्वपि
 व्यावृत्तास्वनुवर्तमानमलमित्यन्तः स्फुरन्तं सदा ।
 स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया
 तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम षदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥
 प्रत्यभिज्ञाबलादात्मा स्थायी निर्धार्यते यद्वि ।
 का नाम प्रत्यभिज्ञैषा डिं वा तस्याः प्रयोजनम् ॥ १ ॥
 प्रत्यक्षाद्विप्रमाणेषु प्रत्यभिज्ञा न पठ्यते ।
 कथं तस्याः प्रमाणात्वमिति पृथग् प्रबोध्यते ॥ २ ॥
 भातस्य कस्य चित्पूर्वं भासमानस्य साम्प्रतम् ।
 सोऽयमित्यनुसन्धानं प्रत्यभिज्ञानमुच्यते ॥ ३ ॥
 तद्देशकालाकारादीनवधूयानुष्ङ्गिकान् ।
 यथैकं वस्त्वनुस्यूतं सोऽयमित्यभिधीयते ॥ ४ ॥
 मायानुष्ङ्गसञ्जातकिञ्चिज्ज्ञात्वाधपोडनात् ।
 सर्वज्ञात्वाद्विज्ञानं प्रत्यभिज्ञानमात्मनः ॥ ५ ॥

पूर्वजन्मानुभूतार्थस्मरणान्मृगशाबकः ।
 जननीस्तन्यपानाय स्वयमेव प्रवर्तते ॥ ६ ॥
 तस्मान्निश्चीयते स्थायीत्यात्मा देहान्तरेष्वपि ।
 स्मृतिं विना न घटते स्तन्यपानं शिशोर्यतः ॥ ७ ॥
 पूर्वत्रानुभवे काले स्मृतिकाले परत्र सन् ।
 आत्मा संस्काररूपेण स्मरत्यर्थं स्वनिष्ठितम् ॥ ८ ॥
 प्रत्यभिज्ञेति भावानां स्मृतिश्चेदभिधीयते ।
 आत्मस्थैर्ये प्रमाणत्वं स्मृतिश्च प्राप्नुयात्कथम् ॥ ९ ॥
 स्मृतौ प्रकाशो नार्थस्य न याप्यर्थस्य निश्चयः ।
 न याप्यर्थानुभवयोरङ्गुल्योरिव सम्भवेत् ॥ १० ॥
 नानुभूतिविशिष्टस्य पदार्थस्य य एतद्वत् ।
 सर्वत्राप्येवमित्येवं प्रसङ्गादिति येच्छृणु ॥ ११ ॥
 प्राक्तनानुभवे नष्टे तदवष्टम्भसम्भवात् ।
 संस्कारसंज्ञात्सामग्र्यात् पौरुषाज्जायते स्मृतिः ॥ १२ ॥
 आवेदानुभवे नष्टे तदीयं विषयं प्रति ।
 अनुभावकमात्मानं बोधयत्यनपायिनम् ॥ १३ ॥
 विषये य प्रमुषिते नष्टे वाऽनुभवे सति ।
 स्वविश्रान्तं स्मरत्यर्थं देवोऽप्रमुषितः सदा ॥ १४ ॥
 प्रमोषणं प्रमातृणां मायया तमसा कृतम् ।
 मायाविद्यै प्रभोः शक्ती भानोश्छायाप्रभोपमे ॥ १५ ॥
 अर्थानाच्छब्दयेन्माया विद्या व्याक्षिप्य दृश्येत् ।
 प्रत्यभिज्ञैव सर्वेषां प्रमाणानां य साधनम् ॥ १६ ॥
 ईश्वरोन्योऽमप्यन्य एति विच्छेदकारिणीम् ।
 व्याक्षिप्य विद्यया मायाभीश्वरोऽमिति स्मृतिः ॥ १७ ॥
 ईषत्प्रकाशोऽभूद्रीशो मायायवनिःकावृतः ।
 सभ्यगावरणापाये सडस्रांशुरिव स्फुरेत् ॥ १८ ॥
 न कारणानां व्यापारः प्रमाणानां न वा पुनः ।
 प्रत्यभिज्ञापनं नाम मोहापसरणं परम् ॥ १९ ॥

यावन्ति सन्ति मानानि व्यवहारप्रवृत्तये ।
 तेषां मोहापसरणाद्व्यपारोन्धो न विद्यते ॥ २० ॥
 जडानृतपरिच्छिन्नदेहधर्माश्रिदात्मनि ।
 सत्यज्ञानसुभात्मत्वं मोहादेहेऽपि कल्पते ॥ २१ ॥
 शुक्तौ रजतमित्येवं यथा व्यामुष्यतेऽन्यथा ।
 सत्येव रूष्यं येद्भाति विलयस्ते न सिध्यति ॥ २२ ॥
 नात्यन्तासत्प्रकाशेत नरशृङ्गादिवत्कवचित् ।
 कान्ताकरादौ रजतमिति स्यात्स्मरणं भ्रमे ॥ २३ ॥
 तेनेदं तुल्यमित्येवं स्यात्सादृश्याद्यदि भ्रमः ।
 पीतः शङ्खो गुडस्तिक्त इत्यादौ नास्ति तुल्यता ॥ २४ ॥
 तादात्म्येन स्फुरति चेद्रजतत्वेन शुक्तिका ।
 विभ्रमो निरघिष्ठानो बाधो निरवघिर्भवेत् ॥ २५ ॥
 बुद्धिस्थितं चेद्रजतं बाध्यत्वेन प्रतीयते ।
 गुञ्जदौ ज्वलनारोपे देहदाहः प्रसज्यते ॥ २६ ॥
 युक्तिहीनप्रकाशात्वाद् भ्रान्तेर्न ज्यस्ति लक्षणात् ।
 यदि स्यात्लक्षणां किञ्चिद् भ्रान्तिरेव न सिध्यति ॥ २७ ॥
 जलयन्द्रवदेकस्मिन्निर्भये रज्जुसर्पवत् ।
 प्रतीयते यथा स्वर्णं कारणे कटकादिवत् ॥ २८ ॥
 उपात्ते रुष्यवश्शुक्तौ व्यासे यक्षपुत्रीव जे ।
 रश्म्यभ्रुवत्स्फुरद्रूपे स्थाणौ योरवदङ्घ्रिये ॥ २९ ॥
 असत्कल्पमिदं विश्वमात्मन्यारोप्यते भ्रमात् ।
 स्वयंप्रकाशं सद्रूपं भ्रान्तिबाधविवर्जितम् ॥ ३० ॥
 प्रत्यभिज्ञायते वस्तु प्राग्वन्मोहे व्यपोहिते ।
 देहाद्युपाधौ निर्धूते स्यादात्मैव मलेश्वरः ॥ ३१ ॥
 स्मृतिः प्रत्यक्षमैतियमित्यादीन्परराण्यपि ।
 प्रमाणाभ्यामवागाह प्रत्यभिज्ञाप्रसिद्ध्यै ॥ ३२ ॥
 इति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।

प्रबन्धे मानसोल्लासे सप्तमोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ३३ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसंबन्धतः

शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राधात्मना भेदतः ।

स्वप्ने जाग्रति वा शेषे पुरुषो मायापरिभ्रामितः

तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एतं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ८ ॥

प्रकाशव्यतिरेकेण पदार्थः कोऽपि नास्ति चेत् ।

परमार्थोपदेशान्तो व्यवहारः कथं भवेत् ॥ १ ॥

कस्य बन्धश्च मोक्षश्च बध्यते केन उेतुना ।

मायया लक्षणं किं स्यादित्येवं परिपृच्छतः ॥ २ ॥

प्रश्नः स्यादुत्तरं वक्तुं प्रतिपत्तुं सुप्तेन च ।

उक्तोर्थः सप्तभिः श्लोकैः पुनः संक्षिप्य कथ्यते ॥ ३ ॥

पौनरुक्त्यं न दोषोऽत्र शब्देनार्थेन वा भवेत् ।

अभ्यासेन गरीयस्त्वमर्थस्य प्रतिपाद्यते ॥ ४ ॥

स्वयंप्रकाशे सद्रूपेऽप्येकस्मिन्परमेश्वरे ।

कार्यकारणसम्बन्धाद्यनेकविधकल्पना ॥ ५ ॥

राडोः शिरः सुषिः अस्य ममात्मा प्रतिमावपुः ।

एत्यादिकल्पना तुल्या न पृथग्वस्तुगोचरा ॥ ६ ॥

उपास्योपासकत्वेन गुरुशिष्यकमेण च ।

स्वामिभृतादिदृशेण कीडति स्वेच्छयेश्वरः ॥ ७ ॥

पितरं प्रति पुत्रो यः पुत्रं प्रति पितैव सः ।

श्रेयः श्रेयः छि नानेव कल्प्यते शब्दमात्रतः ॥ ८ ॥

तस्मात्प्रकाश एवास्ति परमार्थनिर्मुखा ।

भेदप्रतीतिर्मिथ्यैव माययाऽऽत्मनि कल्पिता ॥ ९ ॥

मिथ्यात्वं नाम बाध्यत्वं सम्यग्ज्ञानोदये सति ।

शिष्याचार्योपदेशादि स्वप्नवत्प्रतिभासते ॥ १० ॥

मिथ्याभूतोऽपि वेदान्तः सत्यमर्थं प्रबोधयेत् ।

देवताप्रतिमावस्थं चित्रवत्प्रतिभिम्भवत् ॥ ११ ॥

सर्वोऽपि व्यवहारोऽयं मायया परिशृम्भणम् ।

सुषुप्तिसदृशी माया स्वप्रबोधेन बाध्यते ॥ १२ ॥
युक्तिहीनप्रकाशस्य संज्ञा मायेति कथ्यते ।
नासती दृश्यमाना सा बाध्यमाना न वा सती ॥ १३ ॥
न प्रकाशादियं भिन्ना छायेवार्कस्य तामसी ।
न याभिन्ना जडत्वेन विरोधान्नोभयात्मिका ॥ १४ ॥
स्वछेत्ववयवाभावात्त्रेयं सावयवोच्यते ।
न यावयवहीना सा कार्येष्ववयवान्विता ॥ १५ ॥
अविव्यस्तिसिद्धेयं मायावेश्याविलासिनी ।
पुरुषं वञ्चयत्येव मिथ्याभूतैः स्वविभ्रमैः ॥ १६ ॥
न तस्या मूलविच्छेदमभिव्यञ्छति डेयन ।
तेषां पक्षे कथं मोक्षो मनसः सम्भविष्यति ॥ १७ ॥
तिस्रोप्यवस्था मनसो जगत्स्वप्नसुषुप्तयः ।
यङ्कवत्परिवर्तन्ते भेदभ्रान्त्येकछेदतः ॥ १८ ॥
ताभिः करोति कर्माणि पुनस्तैर्बध्यते मनः ।
मनसः डेवलः साक्षी भानुवत्पुरुषः परः ॥ १९ ॥
यथा प्राणिभूतैरर्कः कर्मभिर्नैव बध्यते ।
तथा मनःभूतैरात्मा साक्षित्वात्त्रैव बध्यते ॥ २० ॥
आत्मा करोति कर्माणि बध्यते मुख्यते य तैः ।
इत्यौपचारिकी क्लृप्तिर्भ्रममात्रैव डेवलम् ॥ २१ ॥
धूमाभ्रधूलीनीडासैरसृष्टोऽपि द्विवाकरः ।
यथा छन्नं धूमाभाति तथैवात्माऽपि मायया ॥ २२ ॥
यथा लीलावशात्कश्चिद्भ्राम्यमाणः कुमारकः ।
भ्रमत्तत्पश्यति जगत् शतयन्द्रं नभःस्थलम् ॥ २३ ॥
तथैव मायया ज्ञुवो भ्रामितो वासनावशात् ।
नानाकारमिदं विश्वं भ्रममाणं य पश्यति ॥ २४ ॥
संसृज्य मनसा देवः संसरन्नैव लक्ष्यते ।
यथाऽर्को जलसंसर्गाख्यलन्नेव लक्ष्यते ॥ २५ ॥

योगाभ्यासवशाद्येन मनो निर्विषयं कृतम् ।
 निवृत्तः स पुमांसधो ज्वन्मुक्तो भविष्यति ॥ २६ ॥
 द्वा सुपर्णौ च सयुजाभवन्मायया शिवः ।
 अजामेकां जुषन्नेको नानेवासीदिति श्रुतिः ॥ २७ ॥
 एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
 प्रबन्धे मानसोल्लासे अष्टमोल्लाससङ्ग्रहः ॥ २८ ॥
 भूरभ्मांस्यनलोऽनिलोऽम्बरमडनार्थो डिमांशुः पुमान्
 एत्याभाति यरायरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।
 नान्यत्किञ्चन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभोः
 तस्मै श्री गुरुमूर्त्ये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्त्ये ॥ ९ ॥
 कथमेवविधा माया निवर्ततेति पृच्छतः ।
 एश्वरोपासनाऽपस्तदुपायः प्रकीर्त्यते ॥ १ ॥
 षट्त्रिंशत्तत्त्वऽपासु परमेश्वरमूर्तिषु ।
 प्रत्यक्षेणोपलभ्यन्ते सर्वैरध्यष्टमूर्तयः ॥ २ ॥
 अमेयासु मनः क्षिप्रमारोढुं नार्हतीत्यतः ।
 मूर्त्यष्टकमर्थी भूत गुरुः सर्वात्मभावनाम् ॥ ३ ॥
 विराट्छरीरे ब्रह्माण्डे प्राणिनामपि विग्रहे ।
 षट्त्रिंशत्तत्त्वसङ्घातः सर्वत्राप्यनुवर्तते ॥ ४ ॥
 व्याप्तिर्व्यष्टिशरीरेऽस्मिन्मनसो व्यष्टिऽपिणः ।
 तस्मात्सर्वात्मकमिदं स्वशरीरं विचिन्तयेत् ॥ ५ ॥
 व्यष्ट्युपासनया पुंसः समष्टिव्याप्तिमाप्नुयात् ।
 उपसंक्रामतीत्येवं दशकृत्व उपादिशत् ॥ ६ ॥
 ब्रह्माण्डस्थोदरे लोकाः सप्तभूरादयः स्मृताः ।
 मूलादिब्रह्मरन्ध्रान्तेष्व्याधारेषु वसन्ति ते ॥ ७ ॥
 वीणादण्डो मडामेरुस्थीनि कुलपर्वताः ।
 गङ्गा तु पिङ्गला नाडी यमुनेऽपि प्रकीर्तिता ॥ ८ ॥
 सरस्वती सुषुम्नोक्ता नाड्योन्ध्याः पुण्यनिम्नगाः ।
 द्वीपाः स्युर्धातवः सप्त स्वेदबाष्पाद्योब्धयः ॥ ९ ॥

मूले तिष्ठति कालाग्निरस्थिमध्ये य आऽबः ।
 वैद्युतोग्निः सुषुम्नायां पार्थिवो नाभिमाऽऽले ॥ १० ॥
 ष्टुडि तिष्ठति सूर्याग्निः कपाले यन्द्रमाऽऽलम् ।
 नक्षत्राण्यपराण्याङ्गुर्नैत्रादीनीन्द्रियाण्यपि ॥ ११ ॥
 धार्यन्ते वायुभिर्लोकः यथा प्रवळणादितिः ।
 प्राणादितिर्भिशविर्धैर्धार्यते वायुभिर्वपुः ॥ १२ ॥
 प्राप्येडापिङ्गणे प्राणो मूलात्सूर्यस्वरूपतः ।
 नासिकाभ्यां बहिर्गत्वा वीथते द्विषड्ङ्गुले ॥ १३ ॥
 अष्टाङ्गुणेन सोमात्मा नाडीभ्यामन्तराविशत् ।
 मलमूत्रमरुच्छुष्काण्यपानो विसृजेद्ब्रह्मिः ॥ १४ ॥
 अग्नीषोममयो भूत्वा सुषुम्नारन्ध्रमाश्रितः ।
 आब्रह्मरन्ध्रमुद्गच्छन्नुदानो वर्धते स्वयम् ॥ १५ ॥
 व्यापयेद्द्रुपुषि व्यानो भुक्तान्नरसमन्वडम् ।
 सन्धुक्ष्णं समानस्तु कायाग्नेः कुरुते सदा ॥ १६ ॥
 नागो लिङ्गाकरः कुर्मो निमेषोन्मेषकारकः ।
 क्षुतं करोति कृकरो देवदत्तो विजृम्भणम् ॥ १७ ॥
 स्थौल्यं धनञ्जयः कुर्यान्मृतं यापि न मुञ्चति ।
 आकाशो बहिरप्यन्तरवकाशं प्रयच्छति ॥ १८ ॥
 यन्द्रार्कौ कालनेतारौ प्राणापानौ शरीरिणाम् ।
 साक्षी पुरुष इत्येवं मूर्त्यष्टकमिदं वपुः ॥ १९ ॥
 समनस्कमिदं योगी सेवमान उपासनम् ।
 अष्टाङ्गयोगयुक्तः सन्नमनस्कं स गच्छति । २० ॥
 मनः प्रसादः सन्तोषो मौनमिन्द्रियनिग्रहः ।
 दया दक्षिण्यमास्तिऽयमार्जवं मार्दवं क्षमा ॥ २१ ॥
 भावशुद्धिरिदंसा य ब्रह्मचर्यं स्मृतिर्धृतिः ।
 इत्येवमाद्योन्धे य मनः साध्या यमाः स्मृताः ॥ २२ ॥
 स्नानं शौचं कृतुः सत्यं जपो लोमश्च तर्पणम् ।
 तपो दानं तितिक्षा य नमस्कारः प्रदक्षिणम् ॥ २३ ॥

व्रतोपवासाधाश्रान्धे कायिका नियमाः स्मृताः ।
 स्वस्तिकं गोमुषं पद्यं लंसाप्यं ब्राह्ममासनम् ॥ २४ ॥
 नृसिंहं गरुडं कूर्मं नागाप्यं वैष्णवासनम् ।
 वीरं भयूरं वज्राप्यं सिद्धाप्यं रौद्रमासनम् ॥ २५ ॥
 योन्यासनं विदुः शाक्तं शैवं पश्चिमतानकम् ।
 निरालम्बनयोगस्य निरालम्बनमासनम् ॥ २६ ॥
 निरालम्बतया ध्यानं निरालम्बः सदाशिवः ।
 रेयकः पूरकश्चैव कुम्भकः प्राणसंयमः ॥ २७ ॥
 षण्द्रियाणां समस्तानां विषयेभ्यो निवारणम् ।
 प्रत्याहार इति प्रोक्तं प्रत्याहारार्थवेदिभिः ॥ २८ ॥
 आधारे क्वापि मनसः स्थापनं धारणोच्यते ।
 ब्रह्मविष्णुशिवादीनां चिन्ता ध्यानं प्रयक्षते ॥ २९ ॥
 ध्यानादस्पन्दनं बुद्धेः समाधिरभिधीयते ।
 अमनस्कसमाधिस्तु सर्वचिन्ताविवर्जितम् ॥ ३० ॥
 चित्ते निश्चलतां याते प्राणो भवति निश्चलः ।
 चित्तस्य निश्चलत्वाय योगं सध्यानमभ्यसेत् ॥ ३१ ॥
 आकुञ्चनमपानस्य प्राणस्य च निरोधनम् ।
 लम्बिकोपरि जिह्वायाः स्थापनं योगसाधनम् ॥ ३२ ॥
 चित्ते निश्चलतां याते प्राणो मध्यपथं गते ।
 जिह्वान्येतानि जायन्ते पञ्चभूतजयात्पृथक् ॥ ३३ ॥
 मलमूत्रकृत्वाल्पत्वमारोग्यं लघुता तनोः ।
 सुगन्धः स्वर्ण[स्वर] वर्णत्वं प्रथमं योगलक्षणम् ॥ ३४ ॥
 कण्टकाग्नेष्वसङ्गत्वं जलपङ्केष्वमञ्जनम् ।
 क्षुत्तृणसिद्धिष्वुत्वं द्वितीयं योगलक्षणम् ॥ ३५ ॥
 बह्वन्नपानभोक्तृत्वमातपाग्निष्वुत्ता ।
 दर्शनं श्रवणं दूरात्तृतीयं योगलक्षणम् ॥ ३६ ॥
 मण्डूकप्लवनं भूमौ मर्कटप्लवनं दुमे ।

आकाशगमनं येति यतुर्थं योगलक्षणम् ॥ ३७ ॥

ज्ञानं त्रिकालविषयमैश्वर्यमणिमादिकम् ।

अनन्तशक्तिमत्त्वं य पञ्चमं योगलक्षणम् ॥ ३८ ॥

प्राणो सुषुम्नां सम्प्राप्ते नादोन्तः श्रूयतेष्टया ।

घण्टादुन्दुभिश्शुभाब्धिवीणावेण्वादितालवत् ॥ ३९ ॥

तनूनपात्तटित्तरातारेशतपनोपमम् ।

ब्रह्मनाडीं गते प्राणो बिम्बरूपं प्रकाशते ॥ ४० ॥

श्वासाश्चरन्ति यावन्तो मनुष्यस्य दिनं प्रति ।

तावन्ति योजनान्यर्कः श्वासेश्वासे प्रधावति ॥ ४१ ॥

ऐकविंशतिसालसं षट्छतं श्वाससङ्ख्याया ।

सोऽलमित्युच्यरत्यात्मा मन्त्रं प्रत्यलमायुषे ॥ ४२ ॥

सकारं य लकारं य लोपयित्वा प्रयोजयेत् ।

सन्धिं वै पूर्वउपाय्यं ततोऽसौ प्राणवो भवेत् ॥ ४३ ॥

अकारश्चाप्युकारश्च मकारो बिन्दुनादकौ ।

पञ्चाक्षराण्यमून्याहुः प्राणवस्थानि पण्डिताः ॥

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्चापीश्वरश्च सदाशिवः ।

तेष्वक्षरेषु तिष्ठन्ति षट्त्रिंशत्तत्त्वसंयुताः ॥ ४४ ॥

गुरुप्रसादाल्लभते योगमष्टाङ्गलक्षणम् ।

शिवप्रसादाल्लभते योगसिद्धिं य शाश्वतीम् ॥ ४५ ॥

सख्येदानन्दरूपाय बिन्दुनादान्तरात्मने ।

आदिमध्यान्तशून्याय गुणुणां गुरवे नमः ॥ ४७ ॥

एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।

प्रबन्धे मानसोल्लासे नवमोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ४८ ॥

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिंस्तवे

तेनास्य श्रवणात्तदर्थमननाद्धानान्य संकीर्तनात् ।

सर्वात्मत्वमल्लविभूतिसिद्धितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः

सिद्ध्येत्तत्पुनरष्टधा परिणतं यैश्वर्यमव्यालतम् ॥ १० ॥

परिच्छिन्नमल्लभावं परित्यज्यानुषङ्गिकम् ।

पूर्णाडम्भावलाभोस्य स्तोत्रस्य क्लमुच्यते ॥ १ ॥
 पुत्रपौत्रगृहक्षेत्रधनधान्यसमुद्ध्यः ।
 अर्वाचीनाश्च सिध्यन्ति स्वर्गपाताणभूमिषु ॥ २ ॥
 पाडे प्रवर्तमानस्य शीतादिपरिडाश्वत् ।
 प्रासङ्गिकाश्च सिध्यन्ति स्तोत्रेणानेन सर्वदा ॥ ३ ॥
 अश्वर्यमीश्वरत्वं छि तस्य नास्ति पृथङ्स्थितिः ।
 पुरुषे धावमानेऽपि छाया तमनुधावति ॥ ४ ॥
 अनन्तशक्तिरैश्वर्यं निष्यन्दाश्चाणिमाद्यः ।
 स्वस्येश्वरत्वे संसिद्धे सिध्यन्ति स्वयमेव छि ॥ ५ ॥
 यदीश्वर्यविपुङ्गुभिर्ब्रह्मविष्णुशिवाद्यः ।
 अश्वर्यवन्तो शासन्ते स एवात्मा सदाशिवः ॥ ६ ॥
 पुष्पमानयता गन्धो विनेच्छामनुभूयते ।
 पूर्णाडम्भावयुक्तेन परिच्छिन्ना विभूतयः ॥ ७ ॥
 अणिमा मडिमा शैव गरिमा लघिमा तथा ।
 प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं याष्टसिद्ध्यः ॥ ८ ॥
 अत्यन्तमणुषु प्राणिष्वात्मत्वेन प्रवेशनम् ।
 अणिमासंज्ञामैश्वर्यं व्याप्तस्य परमात्मनः ॥ ९ ॥
 ब्रह्माण्डादिशिवान्तायाः षट्त्रिंशत्तत्त्वसंज्ञतेः ।
 अडिश्च व्याप्यवृत्तित्वमैश्वर्यं मडिमाह्वयम् ॥ १० ॥
 मडाभेरुसमाङ्गस्य समुद्भुरण्णकर्मणि ।
 लाघवे तूलतुल्यत्वं लघिमानं विदुर्बुधाः ॥ ११ ॥
 परमाणुसमाङ्गस्य समुद्भुरण्णकर्मणि ।
 गुरवे मेरुतुल्यत्वं गरिमाणं विदुर्बुधाः ॥ १२ ॥
 पातालवासिनः पुंसो ब्रह्मलोकावलोकनम् ।
 प्राप्तिर्नाम भडैश्वर्यं सुदुष्प्रापमयोगिनाम् ॥ १३ ॥
 आकाशगमनादीनामन्यासं सिद्धिसम्पदाम् ।
 स्वेषामात्रेण संसिद्धिः प्राकाम्यमभिधीयते ॥ १४ ॥

स्वशरीरप्रकाशेन सर्वार्थानां प्रकाशनम् ।
 प्राकाश्यमिदमैश्वर्यमिति केचित्प्रथक्षते ॥ १५ ॥
 स्वेच्छामात्रेण लोकानां सृष्टिस्थित्यन्तकर्तृता ।
 सूर्यादिनां नियोकृतत्वमीशित्वमभिधीयते ॥ १६ ॥
 सलोकपालाः सर्वेऽपि लोकाः स्ववशवर्तिनः ।
 तद्वैश्वर्यं वशित्वाभ्यं सुलभं शिवयोगिनाम् ॥ १७ ॥
 यस्त्वेवं ब्राह्मणो वेत्ति तस्य देवा वशे स्थिताः ।
 किं पुनः क्षमापतिव्याघ्रव्याणस्त्रीपुरुषादयः ॥ १८ ॥
 सर्वात्मभावसाम्राज्यनिरन्तरितयेतसाम् ।
 परिपक्वसमाधीनां किं किं नाम न सिध्यति ॥ १९ ॥
 स्तोत्रमेतत्पठेद्भृमीमांसर्वात्मत्वं य भावयेत् ।
 अर्वाचीने स्पृष्ट्वा मुक्त्वा इले स्वर्गादिसम्भवे ॥ २० ॥
 स्वर्गादिराज्यं साम्राज्यं मनुते न छि पण्डितः ।
 तदेव तस्य साम्राज्यं यत्तु स्वाराज्यमात्मनि ॥ २१ ॥
 सर्वात्मभावनावन्तं सेवन्ते सर्वसिद्धयः ।
 तस्मादात्मनि साम्राज्यं कुर्यान्नियतमानसः ॥ २२ ॥
 यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ।
 तस्यैते कथिता ङ्घर्थाः प्रकाशन्ते मलात्मनः ॥ २३ ॥
 प्रकाशात्मिकया शक्त्या प्रकाशानां प्रभाकरः ।
 प्रकाशयति यो विश्वं प्रकाशोऽयं प्रकाशताम् ॥ २४ ॥
 एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
 प्रबन्धे मानसोल्लासे दशमोऽल्लाससङ्ग्रहः ॥ २५ ॥
 एति श्रीमच्छंकरभगवत्पादाचार्यकृत
 दक्षिणामूर्तिस्तोत्रभावार्थवार्तिकं
 सुरेश्वराचार्यकृतं समाप्तम् ॥
 ॐ तत् सत् ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

Manasollasa

pdf was typeset on August 29, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

